

Nr 268.

Av herrar Gustafsson i Skellefteå och Carlsson i Stockholm, i
*anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag
till upplysnings- och organisationsverksamhet i fråga
om hantverk och småindustri, m. m.*

Hantverkarnas ungdomsrörelse är en riksorganisation, som har till uppgift att samla inom hantverksyrkena arbetande ungdom, oavsett ställning inom produktionslivet, för att genom ett innehållsrikt och givande föreningsliv bidra till denna ungdoms utbildning och skolning till kunniga yrkesmän, för sitt yrke och sin näringsgren intresserade hantverkare och till goda medborgare.

I ungdomsrörelsens uppgift ingår det även att väcka de unga hantverkarnas håg till vidareutbildning inom yrket och medverka till att lämpliga möjligheter till folkbildning erbjudas.

Genom anordnandet av lokala *hantverksutställningar* med arbetande verkstäder och framför allt genom hantverkstävlingar, där deltagarna inom respektive yrken tävla om att utföra en given arbetsuppgift på ur kvalitets synpunkt bästa sätt, stärkes sinnet för kvalitet i arbetet och ansvaret inför arbetsuppgiften, samtidigt som tävlingsmomentet sporrar till yrkesförkovran. Dessa åtgärder skapa även ökad kontakt mellan yrkena och allmänheten samt bidra till en vidgad ömsesidig förståelse.

Utställningarna med arbetande verkstäder och hantverkstävlingarna äro icke minst ur yrkesrådgivningssynpunkt av stor betydelse, enär den ungdom som skall ut i förvärvslivet här har möjlighet att studera yrkena i arbete. Till dessa arrangemang bruka därför avgångsklasserna i folk- och realskolor inbjudas, och ett intimt samarbete med ortens arbetsförmedling ordnas.

Ett medel till förvärvande av vidgad erfarenhet och ökade kunskaper inom yrket erbjudes hantverksungdomen genom det *gesällutbyte med främmande länder*, som ungdomsrörelsen tagit initiativet till och organiserar. Gesällutbytet innebär, att unga yrkesarbetare genom ungdomsrörelsens förmedling beredas anställning på olika arbetsplatser i utlandet samt att utländsk arbetskraft på motsvarande områden beredes plats här i Sverige. Härigenom får yrkesmannen möjlighet att studera arbetsmetoderna och utländska verkstäder. Han kommer även i kontakt med andra folk och andra seder och vinner förutom ökad yrkeserfarenhet större allmänbildning och vidgad livssyn. Då det här är fråga om direkta yrkesstudier, är valet av lämplig arbetsplats en mycket viktig fråga, som kräver omsorg och där-

för bör omhänderhavas av personal, som är väl insatt i förhållandena på detta område. Ungdomsrörelsens expedition har här en krävande arbetsuppgift, som tar en stor del av dess tid i anspråk.

Ungdomsrörelsen har i sin tjänst en ungdomskonsulent, som förestår rörelsens expedition och bl. a. handlägger alla ärenden rörande gesällutbytet. Ungdomsrörelsen saknar f. n. en reseinstruktör med uppgift att vägleda gillena i deras arbete och instruera dem om rörelsens arbetssätt och de möjligheter till fortbildning som finnas. Instruktörens uppgift är även att anordna kurser av olika slag och medverka vid arrangerandet av hantverkstävlingar och utställningar.

För att kunna fullgöra och vidareutveckla ovanstående syftemål behövas ekonomiska resurser. Ungdomsrörelsens ovan beskrivna verksamhet, som i huvudsak tar sikte på att väcka de ungas intresse för yrket och arbetsuppgiften och sporra till fortbildning, måste anses vara i högsta grad produktionsfrämjande och samhällsgagnande och motiverar väl, anse vi, ett anslag av statsmedel. Speciellt anse vi gesällutbytet med utlandet vara av sådan betydelse för de unga hantverkarnas utbildning, att enbart denna verksamhetsgren är värd ett stöd från det allmännas sida.

Arbetet kan jämföras med den statsunderstödda verksamhet, som bedrivs av Jordbrukarungdomens förbund och andra ungdomsorganisationer.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte bevilja ett anslag av 25 000 kronor till organisationen Hantverkarnas ungdomsrörelse för budgetåret 1953/54 under 10:e huvudtiteln, rubriken Upplysnings- och organisationsverksamhet i fråga om hantverk och småindustri.

Stockholm den 27 januari 1953.

Henning Gustafsson

i Skellefteå.

C. W. Carlsson.